

MOCIÓ DE SUPORT A LA DECLARACIÓ DE SOBIRANIA I EL DRET A DECIDIR DEL POBLE DE CATALUNYA

El poble de Catalunya, al llarg de la seva història, ha manifestat democràticament la voluntat d'autogovernar-se, amb l'objectiu de millorar el progrés, el benestar i la igualtat d'oportunitats de tota la ciutadania, i per reforçar la cultura pròpia i la seva identitat col·lectiva.

L'autogovern de Catalunya es fonamenta també en els drets històrics del poble català, en les seves institucions seculares i en la tradició jurídica catalana. El parlamentarisme català té els seus fonaments en l'Edat Mitjana, amb les assemblees de Pau i Treva i de la Cort Comtal.

Durant tot el segle XX la voluntat d'autogovernar-se de les catalanes i els catalans ha estat una constant. Malgrat les dificultats històriques, és a dir, tots els intents de recuperar les institucions i l'autogovern de Catalunya (Mancomunitat de Catalunya, proclamació de la Segona República espanyola) i totes les actuacions autoritàries que han abolit els avenços desitjats (dictadura de Primo de Rivera, dictadura del general Franco), el poble de Catalunya ha lluitat contra les resistències que han limitat la democràcia a casa nostra. Una de les fites de la lluita per la llibertat és la creació de l'Assemblea de Catalunya l'any 1971, prèvia a la recuperació de la Generalitat, amb caràcter provisional, amb el retorn el 1977 del seu president a l'exili. En la transició democràtica, i en el context del nou sistema autonomista definit per la Constitució espanyola de 1978, el poble de Catalunya aprovà mitjançant referèndum l'Estatut d'Autonomia de Catalunya el 1979, i celebrà les primeres eleccions al Parlament de Catalunya el 1980.

En els darrers anys, en la via de l'aprofundiment democràtic, una majoria de les forces polítiques i socials catalanes han impulsat mesures de transformació del marc polític i jurídic. La més recent, concretada en el procés de reforma de l'Estatut d'Autonomia de Catalunya iniciat l'any 2005. Les dificultats i negatives per part de les institucions de l'Estat espanyol, entre les quals cal destacar la Sentència del Tribunal constitucional 31/2010, comporten una negativa radical a l'evolució democràtica de les voluntats col·lectives del poble català dins de l'Estat Espanyol i crea les bases per una involució en l'autogovern.

El poble de Catalunya ha expressat de diverses formes la voluntat de superar l'actual situació de bloqueig en el si de l'Estat Espanyol. La manifestació del passat 11 de setembre sota el lema "Catalunya nou Estat d'Europa" va ser una expressió del rebuig de la ciutadania envers la manca de respecte a les decisions del poble de Catalunya.

Després de l'aprovació, el 27 de setembre de 2012 i per part del Parlament de Catalunya, de la resolució 742/IX que constatà la necessitat que el poble de Catalunya pogués determinar lliurement i democràticament el seu futur col·lectiu mitjançant una consulta, i atenent el resultat de les eleccions del 25 de novembre al Parlament de Catalunya, aquest Parlament, reunit en la primera sessió de la X legislatura el 23 de gener de 2013 va aprovar una Declaració de Sobirania i el dret a decidir del poble de Catalunya.

Davant la transcendència del moment històric i conscients de la responsabilitat que també té el món local en aquest procés, el grup municipal d'ERC proposa al ple l'adopció dels següents acords:

PRIMER. Manifestar l'adhesió de l'Ajuntament de Calella a la Declaració de Sobirania i el dret a decidir del poble de Catalunya, que diu el següent:

D'acord amb la voluntat majoritària expressada democràticament per part del poble de Catalunya, el Parlament de Catalunya acorda iniciar el procés per fer efectiu l'exercici del dret a decidir per tal que els ciutadans i les ciutadanes de Catalunya puguin decidir el seu futur polític col·lectiu, d'acord amb els principis següents:

- Sobirania. El poble de Catalunya té, per raons de legitimitat democràtica, caràcter de subjecte polític i jurídic sobirà.

- Legitimitat democràtica. El procés de l'exercici del dret a decidir serà escrupolosament democràtic, garantint especialment la pluralitat d'opcions i el respecte a totes elles, a través de la deliberació i diàleg en el si de la societat catalana, amb l'objectiu que el pronunciament que en resulti sigui l'expressió majoritària de la voluntat popular, que en serà el garant fonamental del dret a decidir.

- Transparència. Es facilitaran totes les eines necessàries perquè el conjunt de la població i la societat civil catalana tingui tota la informació i el coneixement precís per a l'exercici del dret a decidir i es promogui la seva participació en el procés.

- Diàleg. Es dialogarà i es negociarà amb l'Estat espanyol, les institucions europees i el conjunt de la comunitat internacional.

- Cohesió social. Es garantirà la cohesió social i territorial del país i la voluntat expressada en múltiples ocasions per la societat catalana de mantenir Catalunya com un sol poble.

- Europeisme. Es defensaran i promouran els principis fundacionals de la Unió Europea, particularment els drets fonamentals dels ciutadans, la democràcia, el compromís amb l'estat del benestar, la solidaritat entre els diferents pobles d'Europa i l'aposta pel progrés econòmic, social i cultural.

- Legalitat. S'utilitzaran tots els marcs legals existents per fer efectiu l'enfortiment democràtic i l'exercici del dret a decidir.

- Paper principal del Parlament. El Parlament en tant que la institució que representa el poble de Catalunya té un paper principal en aquest procés i per tant s'hauran d'acordar i concretar els mecanismes i les dinàmiques de treball que garanteixin aquest principi.

- Participació. El Parlament de Catalunya i el Govern de la Generalitat han de fer partícips actius en tot aquest procés el món local, i el màxim de forces polítiques, agents econòmics i socials, i entitats culturals i cíviques del nostre país, i concretar els mecanismes que garanteixin aquest principi.

El Parlament de Catalunya encoratja al conjunt de ciutadans i ciutadanes a ser actius i protagonistes d'aquest procés democràtic de l'exercici del dret a decidir del poble de Catalunya.

SEGON. Fer arribar aquest acord a la Presidència del Parlament de Catalunya.